

Raportul Comisiei naționale pentru fotografia „Natura“

Ing. Alex. Zănescu – EFIAP

Așa cum am afirmat și cu prilejul intervenției mele la Congresul FIAP de la Helsingor (Danemarca), mediul înconjurător, natura din care facem parte, influențează în mod hotărâtor existența umană și a condiționat în mare măsură viața și evoluția speciei noastre.

În aceeași măsură, creșterea numărului de locuitori ai planetei și progresul tehnologic au permis omului să intervină activ în evoluția și aspectul inițial al naturii de pe glob, provocând modificări profunde și de multe ori ireversibile.

Astăzi, există foarte puține colțuri de natură neatinsă de mîna sau influența omului, de la sondele care se ridică în deșert, cîmpiile acoperite cu plante noi, produse ale adaptării la cultura intensivă, rîurile în mare parte amenajate, fie cu debitele modificate de baraje sau cu albiile regularizate, tot peisajul este astfel modificat. Nici pădurile nu mai sînt cele originale; circulația, tăierea și replantările le-au modificat profund, iar exemplul lucrărilor de drumuri din pădurile

Amazonului ne arată că ultimele zone virgine vor rămîne în curînd o amintire.

Din păcate, nu totdeauna modificările sînt favorabile naturii; se poate afirma că într-o serie de zone omul exercită o acțiune distructivă de mari proporții, capabilă să afecteze grav mediul nostru înconjurător. Ne referim aici la despăduriri intensive, la eroziunea solului, la poluarea aerului, a solului și a apelor, la pericolul de dispariția a numeroase specii de viețuitoare. Citeodată, aceste acțiuni, adevărate agresiuni împotriva naturii, se fac din neglijență sau din neatentie, iar de cele mai multe ori din necunoașterea legilor care guvernează natura.

În general, se poate considera că lumea este încă prea puțin informată asupra acestor probleme, prea puțin conștientă despre implicațiile și pericolele care decurg din stricarea echilibrului natural al planetei noastre.

Pe de altă parte, lipsa apei – unul din cei mai importanți factori naturali – afectează jumătate din populația globului – 2 miliarde de oameni, bărbați, femei și

copii. În acest final de secol XX, numai 22⁰/₀ din populația rurală a lumii dispune de apă potabilă atrăgînd grave consecințe în domeniul sănătății, – infirmitate, boală și mortalitate, incapacitate de efort și urmările sale asupra forței de muncă. Desigur, există și cauze naturale, dacă se consideră limita de 50 l/mp/an sub care ploile devin insuficiente, vom constata că 4/5 din suprafața uscatului se găsește sub această limită, dar și aici intervine lipsa de amenajări, lipsa de preocupări și de cunoaștere a fenomenelor, lipsa de educație. Toate acestea au impus organizarea deceniului internațional al apei potabile și asanării 1981–1990, în care mijloace importante sînt alocate informării și educației.

Față de aceste probleme majore, cu implicații globale, considerăm că în unul din rolurile fotografiei artistice, mai ales al celei promovate de comisia „Natură“, este acela de a contribui la influențarea opiniei publice, la educarea ei, la șocarea ei – dacă este necesar, cu toate aspectele pe care le prezintă natura. Aici se includ bineînțeles imagini din domeniile pure ale frumuseților naturale neatinsă sau prea puțin atinsă de om, dar se adaugă și cele ale naturii obișnuite din jurul nostru, precum și cele dramatice asupra traumatismelor pe care omul le poate cauza naturii din neglijență, din necunoaștere sau lăcomie.

În ce privește, am dat o atenție mare și problematicii fotografiilor legate de apă, care primește în țara noastră o importanță crescîndă pe zi ce trece.

Preocupările comisiei naționale pentru fotografia

CONSIDERAȚII ASUPRA ACTIVITĂȚII FOTOGRAFILOR AMATORI DIN BAIA MARE

Aurel Toncoglaz

„Natura” au dus la organizarea primului concurs și expoziție de fotografie „Aqua '81”, vernisată în prezența unui numeros public la 28 martie 1982. Au fost expuse 111 fotografii alb-negru și color, realizate de 41 autori de cele mai diferite profesioni. Lucrările au avut ca temă apele naturale, fenomene meteorologice și hidrologice, lucrări hidrotehnice și diferite aspecte ale relațiilor dintre om și apă, inclusiv poluarea.

Dotată cu numeroase premii, expoziția a constituit un succes chiar la această primă ediție. Concursul „Aqua” va continua, primind un caracter bienal, termenul de primire pentru ediția viitoare este de 31.XII.1983, iar vernisajul la începutul anului 1984.

Tot la intervențiile comisiei, în regulamentul unor saloane anuale sau periodice de fotografie artistică ale cluburilor din țară s-au introdus secțiuni „Natură”, menite să deschidă un mai mare interes pentru această temă. Pentru anul 1982, se apreciază că numărul lucrărilor cu tema „Natura” expuse în țară depășește câteva sute.

Începând cu anul 1983, Asociația Artiștilor Fotografi, Consiliul Național al Apelor și Consiliul Național pentru Protecția Mediului Înconjurător vor patrona aceste secțiuni și vor acorda premii speciale pentru cele mai bune fotografii „Natură” expuse la saloanele și expozițiile din țară.

Pe măsura amplificării preocupărilor pentru această temă, se intenționează tipărirea unor afișe și editarea unor albume, care să fie accesibile celui mai larg public ●

În baza rezultatelor obținute la concursuri de artă fotografică, a documentării făcute cu prilejul călătoriilor prin Maramureș, a contactelor personale cu artiștii fotografi locali, încercăm să face câteva considerații asupra activității fotografilor amatori din Baia Mare.

La Satu Mare există 4 fotocluburi cu activitate permanentă, iar de curând s-a organizat un concurs de artă fotografică cu participare republicană, mai puțin cu participarea colegilor din Maramureș, iar Careiul organizează de mai mulți ani bienale de artă fotografică.

În Baia Mare s-a constituit un fotoclub, al cărui ultim nume era „Maramureș”, ce reunește (cel puțin teoretic) un grup restrâns de pasionați ai fotografiei, dintre care câțiva sînt și membri AAF, dar niciodată nu s-au adunat mai mulți de 3 membri pentru a organiza o acțiune comună: o expoziție colectivă într-o sală din oraș, expedieri de lucrări de artă fotografică la concursuri, corespondență cu alte fotocluburi.

Rezultatele bune ale unora dintre membrii fotoclubului îi reprezintă doar pe ei, ca personalități distincte, care expediază individual lucrări la concursuri.

Cînd acest fotoclub va reuși să apropie susceptibilitățile fotografilor consacrați, de timiditatea începătorilor, și cînd va fi băgat în seamă și de Comitetul de cultură, poate rezultatele vor fi altele.

Pe lângă casa de cultură și câteva mari întreprinderi s-au format cercuri foto, dar aici se învață doar tehnica fotografică, deoarece lipsa de simț artistic a instructorilor a dus la plafonarea valențelor artistice ale cursanților.

Lată și cel mai recent exemplu: la Bienala de artă fotografică de la Oradea „Premfoto'82”, din totalul de 24 lucrări expediate de autori baimăreni, a fost admisă o singură lucrare...

Premiile obținute de dr. Horvath L. și I. Deac la ultima ediție a Festivalul național CÎNTAREA ROMÂNIEI nu reflectă decît rezultatul firesc al talentului lor, dar la nivelul întregului județ există destule valori, care trebuie descoperite și îndrumate, spre a aduce un suflu înouitor în această artă atît de accesibilă maselor, ca mijloc de comunicare și reflectoare a vieții.

Și unde s-ar putea realiza mai bine acest deziderat, decît la Școala populară de artă ?

Lată și un fapt paradoxal: într-o împrejurare, cînd pentru o publicație locală erau necesare câteva fotografii cu subiect etnografic, s-a apelat la arhiva foto a Institutului de etnografie și folclor din București, pentru că în capitala județului cu cele mai bogate tradiții folclorice nu există fototecă și filmotecă de etnografie.

Aceasta ar putea fi câteva puncte de plecare pentru o analiză mai amplă a situației artei fotografice în acest mirific județ, cu peisaje și oameni „fără păreche”, dacă arta fotografică ar interesa mai mult Comitetul de cultură și educație socialistă al județului Maramureș ●